

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/37/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201801
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201801.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: BenTeS, s. r. o., so sídlom Hviezdoslavova 722/48, Žilina, IČO: 36 431 435, zastúpený: Mgr. Zuzana Karkóová, advokát, so sídlom Daniela Dlabača č. 35, Žilina, proti žalovanému: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4, 6, 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 15610/2015-M_OOP-0002 zo dňa 01.09.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/256/2015-75 zo dňa 9. marca 2017, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/256/2015-75 zo dňa 9. marca 2017 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 1S/256/2015-75 zo dňa 9. marca 2017 podľa ust. § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len S.s.p.) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 15610/2015-M_OOP-0002 zo dňa 01.09.2015, ktorým potvrdil rozhodnutie Národného inšpektorátu práce č. 002/2015/1.0/ŠK/O zo dňa 20.05.2015 o odňatí oprávnenia evidenčné číslo BTS-0905/08 vydaného dňa 14.10.2008 a dňa 02.12.2010 žalobcovi a nariadil mu originál oprávnenia doručiť NIP do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi poukazom na ust. § 167 S.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

2. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu krajský súd zistil, že na Národný inšpektorát práce bola dňa 22.07.2008 doručená žiadosť žalobcu o vydanie oprávnenia na vykonávanie BTS. Následne NIP požiadal žalobcu o odstránenie nedostatkov žiadosti výzvou zo dňa 31.06.2008 a žiadal doplniť pracovné

zmluvy odborných zamestnancov, pána H. a pani H. Žalobca uviedol, že nie je zamestnávateľom a úlohy BTS vykonávajú pán H. a pani H., autorizovaní bezpečnostní technici, ktorí sú zároveň konateľmi spoločnosti a nie sú zamestnancami. NIP následne vydal žalobcovi oprávnenie na výchovu a vzdelávanie č. BTS-0905/08 zo dňa 14.10.2008. Národný inšpektorát práce listom zo dňa 14.10.2008 označeným ako „Zaslanie oprávnenia na vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby“ žalobcu súčasne upozornil na jeho povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ust. § 21 ods. 11 zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (ďalej len „zákona“ alebo „zákona o BOZP“).

3. V dňoch 09.09.2014, 23.09.2014 a 25.09.2014 vykonal Inšpektorát práce Žilina u žalobcu inšpekciu práce za kontrolované obdobie od októbra 2010 do septembra 2014. Inšpekcia práce bola kontrola dodržiavania ust. § 21 ods. 11, § 22 ods. 1 až 3 zákona o BOZP. O vykonanej kontrole bol spísaný Protokol č. IZA-66-32-2.2/P-B22,25-14 zo dňa 25.09.2014. Podľa protokolu - novozistené nedostatky: žalobca sústavne neplní podmienku uvedenú v § 21 ods. 9 písm. a/ zákona o BOZP tým, že vykonáva BTS dodávateľským spôsobom u odberateľov uvedených v protokole, prostredníctvom pani H., ktorá je autorizovaným bezpečnostným technikom a s ktorou nemá uzatvorený pracovný pomer. V protokole inšpektorát práce v súlade s ust. § 12 ods. 2 písm. b/ a ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov nariadil žalobcovi odstrániť zistené nedostatky a trvale od prevzatia protokolu dodržiavať všetky príslušné ustanovenia. Žalobcovi bola zároveň uložená povinnosť doručiť IP Žilina v lehote do 20.10.2014 písomnú správu o splnení opatrení a povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin. Protokol v „Závere“ obsahoval informáciu, že protokol bol prerokovaný s Ing. N. H. Ing. N. H. sa v protokole súčasne aj vyjadril ku zisteným skutočnostiam a uviedol, že BTS vykonáva prostredníctvom dvoch autorizovaných bezpečnostných technikov: Ing. N. H., ktorý je konateľom spoločnosti a má uzatvorený pracovný pomer a p. B. H., ktorá je konateľkou a nemá uzatvorený pracovný pomer. Poukázal, že už pri podaní žiadosti v roku 2008 o vydanie oprávnenia na vykonávanie BTS boli uvedené informácie o odborných pracovníkoch, prostredníctvom ktorých bude spoločnosť vykonávať činnosť BTS - Ing. N. H. a p. B. H., ktorí sú konateľmi spoločnosti, a že NIP vydal oprávnenie, pričom menovaní neboli v pracovnom pomere a že spoločnosť do dňa 30.06.2014 nemala žiadnych zamestnancov. Ďalej poukázal, že ani pri inšpekcii práce vykonanej 28.05.2010 neboli zistené nedostatky, a preto nedostatky uvedené v protokole nepovažuje za konanie v rozpore s ust. § 21 ods. 11 zákona o BOZP a nariadenie na odstránenie zistených nedostatkov berie na vedomie. Protokol bol dňa 25.09.2014 prerokovaný a prevzatý žalobcom, čo potvrdil svojim podpisom. Následne žalobca oznámil Inšpektorátu práce v Žiline odstránenie nedostatku listom zo dňa 15.10.2014. V priebehu konania účastník konania argumentoval, že práca je rozdelená, Ing. H. vykonáva činnosť BTS a pani H. vykonáva oboznamovanie zamestnancov. Dňa 13.01.2015 doručil IP Žilina na NIP návrh na odobratie oprávnenia na vykonávanie BTS spolu so zoznamom odberateľov BTS vykonávanej pani H. v mene žalobcu v období od 14.10.2008 do 09.09.2014 a zoznam odberateľov služby BTS vykonávanej Ing. N. H. v období od 14.10.2008 až do 09.09.2014, pričom sa jedná o identický zoznam ako u p. B. H.

4. Na základe takto zisteného skutkového stavu NIP vydal rozhodnutie č. 002/2015/1.0/ŠK/O zo dňa 20.05.2015 (prvostupňové rozhodnutie) o odobratí oprávnenia č. BTS-0905/08 vydaného dňa 14.10.2008 a dňa 02.12.2010 na vykonávanie BTS. Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný preskúvaným rozhodnutím tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

5. Krajský súd zákonnosť preskúvaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 21 ods. 8, § 21 ods. 9, 10, 11, 12 citovaného zákona, postupom podľa ustanovení druhej časti prvej hlavy a tretej časti prvej hlavy zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru, že žalovaný skutkový stav zistil dostatočne riadne, ktorý aj po právnej stránke správne právne posúdil a svoje rozhodnutie aj dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil, a keďže námietky uvedené v žalobe neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, žalobu poukazom na ust. § 190 S.s.p. zamietol.

6. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že žalobca bol držiteľom oprávnenia na výchovu a vzdelávanie č. BTS-0905/08 zo dňa 14.10.2008 a zo dňa 02.12.2010, ktoré bolo vydané na základe zmeny sídla žalobcu, pričom Národný inšpektorát práce akceptoval skutočnosť, že žalobca nie je zamestnávateľom a úlohy BTS vykonávajú pán H. a pani H., autorizovaní bezpečnostní technici, ktorí sú zároveň konateľmi spoločnosti a nie sú zamestnancami. Národný inšpektorát práce listom zo dňa 14.10.2008 označeným ako „Zaslanie oprávnenia na vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby“ žalobcu upozornil na povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ust. § 21 ods. 11 zákona o BOZP. Počas vykonanej kontroly však inšpektormi práce bolo zistené, že žalobca si neplní podmienku v zmysle ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona o BOZP tým, že vykonáva BTS dodávateľským spôsobom u odberateľov prostredníctvom pani H., ktorá je autorizovaným bezpečnostným technikom, ale žalobca nemá s ňou uzatvorený pracovný pomer. Z administratívneho spisu bolo zrejmé, že pani H. v mene žalobcu v období od 14.10.2008 do 09.09.2014 pre odberateľov vykonávala bezpečnostnotechnickú službu na základe oprávnenia na výchovu a vzdelávanie č. BTS-0905/08 zo dňa 14.10.2008 a zo dňa 02.12.2010. V uvedenom období bezpečnostnotechnickú službu na základe oprávnenia na výchovu a vzdelávanie č. BTS-0905/08 zo dňa 14.10.2008 a zo dňa 02.12.2010 vykonával aj Ing. N. H. u takmer totožných odberateľov služby a aj v rovnakom čase.

7. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval, že právnická osoba oprávnená na výkon bezpečnostnotechnickej služby je povinná sústavne plniť podmienky uvedené v ust. § 21 ods. 9 zákona, teda mať odborných zamestnancov, s ktorými má uzatvorený pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah, čo vyplýva z ust. § 21 ods. 11 zákona. Na uvedenú skutočnosť bol žalobca upozornený aj listom Národného inšpektorátu práce zo dňa 14.10.2008. Avšak Protokolom z vykonanej kontroly č. IZA-66-32-2.2/P-B22,25-14 zo dňa 25.09.2014 bolo žalobcovi výslovne vytknuté porušovanie zákonnej podmienky podľa ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona, teda že na výkon bezpečnostnotechnickej služby nemá odborných zamestnancov, s ktorými má uzatvorený pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah. Súčasne mu v protokole bola daná lehota na odstránenie zistených nedostatkov do 20.10.2014. Žalobca listom zo dňa 15.10.2014 oznámil Inšpektorátu práce v Žiline odstránenie nedostatku, avšak zistený nedostatok u pani H. odstránený nebol. Pani H. aj naďalej poskytovala bezpečnostnotechnickú službu odberateľom v zmysle udeleného oprávnenia, aj keď zamestnancom žalobcu nebola, čo nesporne vyplýva z administratívneho spisu, napr. zo záznamu zo vzdelávacej aktivity zo dňa 10.01.2014 a 24.11.2014 u odberateľa služby G.. Z uvedeného záznamu vyplýva, že oboznámenie vykonali: Ing. J. H. a súčasne aj O. H.

8. Krajský súd mal za to, že tým, že žalobca neodstránil kontrolou zistené nedostatky v zmysle protokolu č. IZA-66-32-2.2/P-B22,25-14 zo dňa 25.09.2014 a naďalej pokračoval v porušovaní povinnosti v zmysle § 21 ods. 9 zákona, svojím konaním vedome porušil povinnosť ustanovenú v ust. § 21 ods. 11 zákona. Na uvedenom porušení povinnosti nič nemení ani skutočnosť, že Ing. H. bol zamestnancom žalobcu, ktorý túto poskytovanú službu bol tiež oprávnený v zmysle udeleného oprávnenia vykonávať.

9. Krajský súd námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie o odobratí oprávnenia je nezákonné, pretože žalobcovi NIP v roku 2008 vydal oprávnenie na výkon BTS aj napriek tomu, že žalobca bude BTS vykonávať konateľmi a nie zamestnancami, vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca síce nespĺňal podmienku podľa ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona, avšak žalobcovi toto porušenie povinnosti nebolo kladené správnym orgánom za vinu až do doby vykonania kontroly a spisania protokolu, kedy bol na porušenie povinnosti výslovne upozornený a vyzvaný na odstránenie porušovania zákona. Správny orgán mal za to, že od vydania oprávnenia až do času výkonu inšpekcie práce v septembri 2014 žalobca vykonával BTS na základe právoplatného oprávnenia na výkon BTS, tzn. v dobrej viere, že spĺňa a neporušuje zákonné podmienky na jeho výkon, hoci bol na dodržiavanie povinnosti v zmysle ust. § 21 ods. 11 zákona upozornený listom zo dňa 14.10.2008, v ktorom však nebolo výslovne uvedené dodržiavanie ust. § 21 ods. 9 zákona.

10. Krajský súd sa nestotožnil ani s ďalšou námietkou žalobcu, že nebol oboznámený s podkladmi napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že Ing. H. v zmysle protokolu bol s protokolom, ako aj jeho podkladmi a so zistenými nedostatkami oboznámený, čo vlastnoručne potvrdil svojim podpisom. Z obsahu protokolu tiež vyplýva, že sa k zisteným nedostatkom aj vyjadril a žalobcovi nič nebránilo sa s podkladmi rozhodnutia a administratívnym spisom správneho orgánu oboznámiť. Taktiež považoval za potrebné uviesť, že odvolacie konanie tvorí jeden celok s konaním na prvom stupni, a teda účastníci konania môžu až do vydania odvolacieho rozhodnutia uvádzať nové skutočnosti a navrhovať nové dôkazy. Prvostupňový správny orgán skutkový stav zistil dostatočne a riadne. Správne konanie sa riadi zásadou materiálnej pravdy, ktorá sa samozrejme vzťahuje aj na odvolacie konanie. Žiadnym zákonným ustanovením nie je obmedzený rozsah či prostriedky dokazovania. Rozhodnutie žalovaného bolo založené na rovnakých rozhodných dôkazoch ako prvostupňové rozhodnutie, t. j. žalovaný nezmenil podstatným spôsobom zistený skutkový stav, teda jeho faktickým východiskom naďalej zostávalo porušovanie povinností žalobcom po uplynutí lehoty na odstránenie zistených nedostatkov, a preto žalovaný v žiadnom prípade nemohol porušiť zmysel dvojinštančnosti konania a ani žalobcovi nemohlo byť upreté právo na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia.

11. Taktiež krajský súd neprisvedčil ani ostatnej námietke žalobcu, že žalovaný preskúmaval už právoplatné rozhodnutie o vydaní oprávnenia. Žalobca aj napriek výslovnému upozorneniu žalovaným v protokole z kontroly, že žalobca porušuje ust. § 21 ods. 9 zákona a vyzvaniu na odstránenie tohto protiprávneho stavu, žalobca pokračoval v porušovaní povinnosti uvedenej v ust. § 21 ods. 9 zákona. Podľa názoru krajského súdu žalovaný preto postupoval správne, keď žalobcovi postupom podľa ust. § 21 ods. 11 v spojení s ust. § 21 ods. 12 napadnutým rozhodnutím odobral oprávnenie na výkon bezpečnostnotechnickej služby. V žiadnom prípade preto nemožno hovoriť, že žalovaný preskúmaval už právoplatné rozhodnutie tak, ako sa domnieva žalobca.

12. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal pre jeho neúspech v konaní.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

13. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie Národného inšpektorátu práce č. 002/2015/1.0/ŠK/O,2015/6471 zo dňa 20.05.2015 a rozhodnutie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 15610/2015-M_OOP-0002 zo dňa 01.09.2015 a vec mu (žalovanému pozn. kasačného súdu) vráti na ďalšie konanie alebo, aby napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

14. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. (ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.)

15. Žalobca nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu prezentovanom v bode 33 odôvodnenia rozhodnutia. Poukázal na to, že žalobca mal odborného zamestnanca Ing. J. H., s ktorým mal uzatvorený pracovný pomer, splnil tým podmienku v zmysle ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona o BOZP a teda nedošlo k porušeniu ust. § 21 ods. 11 citovaného zákona, a preto odobratie oprávnenia č. BTS-0905/08 považoval za bezdôvodné. Predloženie pracovnej zmluvy pre výkon práce autorizovaného bezpečnostného technika BOZP konštatoval aj IP v protokole č. IZA-66-32-2.2/P-B22,25-14 zo dňa 25.09.2014.

16. Za nesprávny považoval žalobca aj názor krajského súdu prezentovaný v bode 34 a 36 odôvodnenia. I naďalej zotrval na názore, že tým, že NIP vydal žalobcovi dňa 14.10.2008 oprávnenie na vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby mal za to, že spĺňal zákonnú podmienku podľa ust. § 21 ods. 9 písm. a/

zákona. Takto vydané oprávnenie nemôže byť podľa názoru žalobcu odňaté, zrušené alebo zmenené bez zmeny skutočností rozhodných v čase jeho vydania len na základe odlišného výkladu alebo právneho názoru zamestnancov dotknutého orgánu. Poukazom na znenie ust. § 21 ods. 12 zákona o BOZP taktiež zastával názor, že pokiaľ mu bolo odňaté oprávnenie na vykonávanie bezpečnotechnickej služby bez porušenia podmienok, za ktorých mu bolo vydané sa jedná o opätovné preskúmanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia NIP.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu

17. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril písomným podaním doručeným správne súdu dňa 05.06.2017, pričom mal za to, že odôvodnenie rozsudku je vyvážené, vychádzajúce z náležite zisteného skutkového stavu, na ktorý krajský súd aplikoval právne normy správne a tieto i náležite interpretoval. Sťažnosť žalobcu považoval za nedôvodnú.

18. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v septembri 2014 vykonal Inšpektorát práce Žilina u žalobcu inšpekciu práce a konštatoval, že tento sústavne neplní podmienku uvedenú v ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona, tým, že vykonáva BTS dodávateľským spôsobom u odberateľov prostredníctvom pani H. - s ktorou nemá uzatvorený pracovný pomer do času výkonu inšpekcie práce a prostredníctvom pána H., s ktorým nemal uzatvorený pracovný pomer do 12.07.2012. Inšpektorát práce Žilina nariadil sťažovateľovi v protokole o výsledku inšpekcie práce č. IZA-66-32-2.2/P-A22,25-14 zo dňa 25.09.2014 odstrániť zistené nedostatky. Uviedol, že žalobca aj napriek nariadeniu odstránenia nedostatkov aj po výkone inšpekcie práce a prerokovaní predmetného protokolu vykonával BTS prostredníctvom pani H. bez uzatvorenia pracovného pomeru.

19. Poukázal na to, že už z rozhodnutia vyplýva, že dôvodom na odobratie oprávnenia je podľa žalovaného skutočnosť, že žalobca bol evidentne na porušovanie podmienok podľa ust. § 21 ods. 9 zákona upozornený pri výkone inšpekcie práce v septembri 2014. Napriek tomu naďalej odo dňa prevzatia protokolu porušoval ustanovenie § 21 ods. 11 v nadväznosti na § 21 ods. 9 písm. a/ zákona tým, že činnosť BTS vykonával prostredníctvom pani H., s ktorou nemal uzatvorený pracovný pomer.

20. Podľa názoru žalovaného žalobca sám potvrdil výkon BTS menovanou u zmluvných odberateľov, keď uviedol v zápisnici o podaní informácie zo dňa 09.09.2014, že činnosť BTS vykonávajú pán H. a pani H., ktorá sa okrem iného u zmluvných odberateľov zameriava aj na poradenstvo v oblasti BOZP. Podľa ust. § 22 ods. 1 zákona BTS poskytuje zamestnávateľovi poradenské služby v oblasti odborných, metodických, organizačných, kontrolných, koordinačných, vzdelávacích úloh a iných úloh pri zaisťovaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, najmä z hľadiska primeranosti pracovných priestorov a stavieb, pracovných procesov a pracovných postupov, pracovných prostriedkov a iných technických zariadení, pracovného prostredia a ich technického, organizačného a personálneho zabezpečenia. Vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 31.03.2015 už túto skutočnosť poprel, keď naopak v bode 5 uviedol, že činnosť BTS u odberateľov vykonáva len pán H. a pani H. vykonáva len oboznamovanie zamestnancov.

21. Národný inšpektorát práce na účel ozrejmenia skutočností požiadal Inšpektorát práce Žilina o doplnenie dokladov na potvrdenie, resp. vyvrátenie tvrdení účastníka konania. Inšpektorát práce doručil na NIP zmluvy o vykonávaní činností a zápisnice o podaní informácie, v ktorých odberatelia (Y., M.) potvrdili výkon BTS žalobcom prostredníctvom pani H. v období od prerokovania protokolu.

22. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti žalobcu, nakoľko tieto sa podľa jeho názoru nezakladajú na pravde. Mal za to, že krajský súd vychádzal z relevantných podkladov a dospel k správnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa ust. § 461 S.s.p. zamietol a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

IV.

Replika žalobcu k vyjadreniu žalovaného

23. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného doručeného kasačného súdu dňa 21.07.2017 i naďalej zotrval na podanej kasačnej sťažnosti a tejto navrhol vyhovieť. Žalobca i naďalej zotrval na názore, že na výkon BTS mal odborného zamestnanca, s ktorým mal uzatvorený pracovný pomer a teda spĺňal podmienku ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona o BOZP, napriek čomu mu bolo oprávnenie odobrané. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozhodnutie NIP Košice č. OPS/BEZ/2016/26450-16/2016 zo dňa 09.03.2016 str. 5 druhý a tretí odsek, v ktorom NIP prezentuje že status quo u žalobcu napĺňa podmienky ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona.

V.

Konanie pred kasačným súdom

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti žalobcu (§ 453 ods. 1 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

25. Predmetom prieskumného konania kasačného súdu bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/256/2015-75 zo dňa 09.03.2017, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu.

26. Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 15610/2015-M_OOP-0002 zo dňa 01.09.2015, ktorým potvrdil rozhodnutie Národného inšpektorátu práce č. 002/2015/1.0/ŠK/O zo dňa 20.05.2015 o odňatí oprávnenia evidenčné číslo BTS-0905/08 vydaného dňa 14.10.2008 a dňa 02.12.2010 žalobcovi a nariadil mu originál oprávnenia doručiť NIP do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

27. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. S.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

28. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci. (§ 119 S.s.p.)

29. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (§ 135 ods. 1 S.s.p.)

30. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä s ohľadom na prameň, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí.

31. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

32. Kasačný súd mal v danej veci preukázať, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, keď napadnutým rozsudkom žalobu ako nedôvodnú zamietol, postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v prvej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku.

VI.

Právne posúdenie kasačným súdom

33. V predmetnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti preskúmal kasačnú sťažnosť žalobcu a dospel k záveru o jej nedôvodnosti, pričom sa v súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením plne stotožnil s právnym názorom prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu.

34. Podľa ust. § 21 ods. 8 zákona č. 124/2006 Z.z., Bezpečnostnotechnickú službu môže dodávateľským spôsobom vykonávať len fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, alebo právnická osoba, ak majú na výkon bezpečnostnotechnickej služby oprávnenie vydané Národným inšpektorátom práce. Fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, je oprávnená osobne vykonávať bezpečnostnotechnickú službu dodávateľským spôsobom bez tohto oprávnenia, ak je bezpečnostným technikom alebo autorizovaným bezpečnostným technikom.

35. Podľa ust. § 21 ods. 9 citovaného zákona, Národný inšpektorát práce vydá oprávnenie podľa odseku 8 na základe písomnej žiadosti, v ktorej žiadateľ o oprávnenie uvedie názov, sídlo a identifikačné číslo. Súčasťou písomnej žiadosti je doklad o zaplatení správneho poplatku a doklady, ktorými žiadateľ o oprávnenie preukáže, že na výkon bezpečnostnotechnickej služby

- a) má odborných zamestnancov, s ktorými má uzatvorený pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah,
- b) má vypracované pracovné postupy na vykonávanie jednotlivých odborných činností a primerané organizačné zabezpečenie na ich vykonávanie,
- c) má primerané pracovné priestory,
- d) je primerane technicky a prístrojovo vybavený,
- e) je nezávislý pri vykonávaní odborných činností vo vzťahu k zamestnávateľom.

36. Podľa ust. 21 ods. 12 citovaného zákona, Národný inšpektorát práce odoberie oprávnenie na výkon bezpečnostnotechnickej služby, ak fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, alebo právnická osoba oprávnená na výkon bezpečnostnotechnickej služby vo svojej odbornej činnosti porušia podmienky uvedené v odseku 9 alebo ak vo svojej odbornej činnosti opakovane alebo závažným spôsobom porušia právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

37. Podľa ust. § 22 ods. 1 citovaného zákona, Bezpečnostnotechnická služba poskytuje zamestnávateľovi poradenské služby v oblasti odborných, metodických, organizačných, kontrolných, koordinačných, vzdelávacích úloh a iných úloh pri zaisťovaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, najmä z hľadiska primeranosti pracovných priestorov a stavieb, pracovných procesov a pracovných

postupov, pracovných prostriedkov a iných technických zariadení, pracovného prostredia a ich technického, organizačného a personálneho zabezpečenia. Bezpečnostnotechnická služba v záujme optimalizácie pracovných podmienok ovplyvňuje postoje zamestnávateľa, vedúcich zamestnancov a zamestnancov k bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci.

38. Z vyššie citovaných ustanovení zákona č. 124/2006 Z.z. je jednoznačne zrejmé, že bezpečnostnotechnickú službu dodávateľským spôsobom môže poskytovať o.i. aj právnická osoba, ktorá má na výkon bezpečnostnotechnickej služby oprávnenie vydané Národným inšpektorátom práce za splnenia podmienok uvedených v ust. § 21 ods. 8 citovaného zákona. K odobratiu oprávnenia na jej výkon dôjde v prípade pokiaľ vo svojej odbornej činnosti poruší podmienky uvedené v § 21 ods. 9 citovaného zákona.

39. V predmetnej veci bolo v správnom konaní v rámci inšpekcie zistené, že žalobca sústavne neplní podmienku uvedenú v ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona tým, že vykonáva bezpečnostnotechnickú službu dodávateľským spôsobom v protokole špecifikovaným organizáciám prostredníctvom fyzickej osoby p. B. H., ktorá je autorizovaným bezpečnostným technikom, s ktorou nemá uzatvorený pracovný pomer, čím koná v rozpore s ust. § 21 ods. 11 zákona.

40. Pre výkon bezpečnostnotechnickej) citovaného zákona v tomto prípade preukázanie uzatvorenej pracovnej zmluvy s Ing. J. H. ako odborným zamestnancom, ale pre jej výkon je potrebné túto službu poskytovať odborným zamestnancom, s ktorým má právnická osoba uzatvorený pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah. V rámci správneho konania bolo jednoznačne preukázané, že pani B. H. v spoločnosti Y., ktorá má uzatvorenú zmluvu o vykonávaní činnosti so spoločnosťou žalobcu vykonala kontrolu dodržiavania BOZP na pracovisku napriek tomu, že nemala uzatvorenú pracovnú zmluvu so spoločnosťou žalobcu, v ktorej je aj spoločníčkou a konateľkou. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že pani B. H. je držiteľkou živnostenského oprávnenia obchodné meno B. H., IČO: 34 502 386 o.i. s predmetom podnikania autorizovaný bezpečnostný technik, nakoľko výkon BTS bol pani B. H. pre spoločnosť Y. preukázaný za spoločnosť žalobcu. Z uvedeného dôvodu preto nebolo možné sa stotožniť s právnym názorom žalobcu, že žalobca podmienku uvedenú v ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona tým, že mal uzatvorený pracovný pomer s J. H. ako odborným zamestnancom v pracovnom pomere spĺňať a teda nedošlo k porušeniu ust. § 21 ods. 11 zákona. Kasačný súd záverom dodáva, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo dostačujúce na riadne posúdenie veci a taktiež skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia nie je v rozpore s administratívnymi spismi, preto bol viazaný sťažnostnými bodmi uvedenými v kasačnej sťažnosti, z uvedeného dôvodu sa preto zameril iba na posúdenie správneho posúdenia zo strany správneho súdu.

41. Poukazovanie žalobcu na časť odôvodnenia rozhodnutia NIP Košice č. OPS/BEZ/2016/26450-16/2016 zo dňa 09.03.2016, ktoré má preukazovať, že status quo u žalobcu napĺňa podmienky ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zák. č. 124/2006 Z. z., považuje kasačný súd vo vzťahu k preskúmvanej veci za právne irelevantné. Predmetom vyššie citovaného rozhodnutia bolo rozhodovanie o odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu inšpektorátu práce o uložení pokuty za správny delikt, právne posúdený ako porušenie ust. § 21 ods. 11 zákona o BOZP, pričom dôvodom zrušenia prvostupňového rozhodnutia bolo pochybenie prvostupňového orgánu, keď výrok rozhodnutia nenaformuloval tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným protiprávnym konaním. Teda tá časť odôvodnenia, ktorá ma podľa názoru žalobcu preukazovať splnenie podmienky uvedenej v ust. § 21 ods. 9 písm. a/ zákona možno považovať za právne relevantnú jedine vo vzťahu k zrušujúcemu dôvodu nezameniteľnosti protiprávneho konania s iným formulovaného vo výroku rozhodnutia, ktorým bola uložená sankcia (pokuta) a to najmä z ohľadom na znenie skutkovej podstaty správneho deliktu formulovaného v zákone č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce, za ktorého porušenie bol žalobca sankcionovaný a nie vo vzťahu k naplneniu podmienok pre odbratie oprávnenia, tak ako v prejednávanej veci.

42. Vo vzťahu k ďalším dvom kasačným námietkam sa kasačný súd plne stotožnil s názorom krajského súdu, ktorý považoval za správny a plne naň poukazuje. Aj podľa názoru kasačného súdu nedostatok, pre ktorý pristúpil prvostupňový správny orgán k odobratiu oprávnenia na vykonávanie BTS bol zistený až výkonom inšpekcie v kontrolovanom subjekte za kontrolované obdobie október 2010 - september 2014 zameranej na kontrolu dodržiavania ustanovení § 21 ods. 11 a § 22 ods. 1 až 3 zákona o BOZP. Žalobcovi boli následne uložené inšpektorom práce opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, ktoré žalobca neodstránil, čo logicky viedlo k postupu podľa ust. § 21 ods. 12 zákona. K odňatiu oprávnenia došlo z dôvodu preukázaného porušenia povinností uvedených v ust. § 21 ods. 9 zákona a nie z dôvodu nesplnenia povinností pre samotné vydanie oprávnenia NIP. Pokiaľ bolo žalobcovi oprávnenia na výkon BTS príslušným správnym orgánom vydané, bol oprávnený na jeho výkon.

43. Najvyšší súd po vyhodnotení kasačných dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa ust. § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

45. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi (žalobcovi), ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.)

46. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.